

er overordentlig vigtigt at få gjort noget ved disse problemer.

Sagen er jo den, at de ordninger, der er i dag, langtfra er tilfredsstillende. Jeg synes, det er besynderligt, at Det Konservative Folkeparti kan kalde begge returordninger for velfungerende systemer, når man samtidig tilsyneladende er klar over, at for nikkel-cadmium-batterierne vedkommende er der kun tale om en indsamlingsprocent på 35.

Det kan da ikke engang ud fra et konservativt synspunkt være tilfredsstillende, at 65 pct. af de anvendte nikkel-cadmium-batterier forsvinder til rensningsanlæg, til nedrivning og til forbrænding ud i naturen. Det er et giftigt metal, som kan ophobes i fødekæderne, og som giver sundhedsskader på dyr og mennesker – og så er 35 pct.s retur godt nok! Jeg er dybt forundret, det må jeg sige. Derfor er det selvfølgelig helt afgørende, at vi får lavet et system, som dæmper forbruget, fordi man går over til andre former for batterier.

Det er ikke rigtigt, som hr. Brian Mikkelsen anfører, at der ikke findes substitutionsmuligheder. Der findes en lang række substitutionsmuligheder. Det synes jeg vi skal have dokumenteret under udvalgsbehandlingen, og jeg håber, det så vil føre til, at Det Konservative Folkeparti genovervejer sin stilling, når virkeligheden bliver præsenteret for partiet.

Når vi snakker om blyakkumulatorene, er det rigtigt, at der i dag er en rimeligt velfungerende returordning, idet 95 pct. bliver genindsamlet. Men sagen er jo den, at der er en udvikling i gang, som truer med at ødelægge den rimeligt velfungerende returordning, vi har i dag. Der er f.eks. tale om, at nogle lavprisivarehuse er begyndt at sælge blyakkumulatorene uden at ville deltage i returordningen, uden at ville pålægge det miljøtillæg, der i dag går til at finansiere en indsamling. Derfor anser vi det for helt afgørende, at vi sørger for at få en effektiv indsamling også af blyakkumulatorene, og derfor støtter vi en lovgivning, som i praksis gør den frivillige brancheaftale obligatorisk. Målet på begge områder er at nedbringe anvendelsen og at sikre – så nær man kan komme – en 100 pct.s genanvendelse af de her batterier og akkumulatorene, så vi ikke får miljø- og sundhedsskadelige stoffer som bly og cadmium ud i vores natur og til skade for mennesker.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg synes, hr. Jørn Jespersen talte uden om hovedsagen i det her: At man nedlægger nogle velfungerende frivillige ordninger. F.eks. startbatterierne – uanset hvad man siger, bliver der indsamlet alt, hvad der overhovedet kan indsamles. Hvorfor skal man så lave lovgivning på det område? Det forstår jeg ikke.

Med hensyn til de genopladelige batterier kan man risikere, at resultatet kan blive dobbelt så dyrt og i værste fald halvt så effektivt som i dag.

Jeg sidder her med et Ritzautogram om et firma, som har prøvet at lave noget alternativt på batteriområdet, og det har udviklet sig til en sand gyser på New Yorks børs, fordi man forsøgte at lave et alternativ til de genopladelige batterier. Men problemet med de batterier er søreme, at de eksploderer. Aktiekursen er altså styrtdykket fra 25 til 1,8 dollar, så det er ikke nogen særlig rar investering.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nej, det var da en slem skrækhistorie, hr. Brian Mikkelsen havde fundet frem dér.

Jeg besvarede faktisk hr. Brian Mikkelsens spørgsmål i mit første indlæg. Grunden til, at man skal lave en obligatorisk ordning med hjemmel i en lovgivning, når det drejer sig om blyakkumulatorene, er, at man skal sikre, at den meget nøje genanvendelsesprocent, der findes i dag, ikke falder, og sikre, at de tiltag, som er i gang nogle steder med at sælge uden at tilmelde sig ordningen og uden at bidrage finansielt til indsamlingen, bliver stoppet ved, at man siger, at det er obligatorisk for alle at bidrage til, at blyakkumulatorene bliver samlet ind.

Jeg synes da egentlig også, at den kendsgerning, at man dermed skaber lige konkurrence for alle, der er på markedet, burde være et argument, der kunne gøre et vist indtryk på Det Konservative Folkeparti. Nu vil der ikke længere være mulighed for, at der er nogle, der unddrager sig den fælles forpligtelse og opnår en konkurrencefordel ved at snyde på vægten og undlade at bidrage til at genanvende blyakkumulatorene.

Ville det ikke være rimeligt med nogle fælles og lige konkurrencevilkår på dette område, som sikrer, at alle er med?

Når vi taler om nikkel-cadmium-batterierne, gentog hr. Brian Mikkelsen, at ordningen med 35 pct. indsamling i dag var velfungerende. Jeg